

Colegiul Psihologilor-inamicul public al psihologilor din România

Colegiul Psihologilor din România (CPR) pregătește în această perioadă o serie de norme care pot afecta grav profesia de psiholog în România.

Există deja o reacție în acest sens din partea *Consortiului Universitaria*, care arată, în esență, faptul că prin noile norme vor exista, la nivel de specialitate avansată (specialist și principal), două tipuri de psihologi la același nivel de competență: (1) unii cu formare universitară (3 ani de licență + 2 ani de masterat), cu șansa de a fi recunoscuți pe piața muncii la nivel internațional (vezi normele *European Federation of Psychologists' Associations/ EFPA*) și (2) alții cu formare mixtă (3 ani de licență + 2 ani de formare prin organizații private), fără a respecta standardele EFPA. Psihoterapia, ca domeniu interdisciplinar, este reglementată specific. Pentru detalii vezi la <http://socpers.psihologietm.ro/press.html>

Alte două precizări și clarificări fundamentale trebuie făcute în acest context.

Prima, că CPR elaborează și își asumă, fără să aibă dreptul, reglementări asupra tuturor psihologilor și formelor de exercitare a profesiei, deși, prin Legea 213/2004 - *Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de libera practica, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din Romania* – CPR are competență doar asupra psihologilor cu drept de liberă practică, nu și asupra celor care lucrează în sectorul privat, în regim salarial și în sectorul public. Aceștia din urmă se supun reglementărilor legale din domeniile în care activează. Acest lucru trebuie clar înțeles.

- Art. 6 din Legea 213/2004:
 - “Exercitarea profesiei de psiholog se desfasoara:
 - a) in sectorul privat, in regim salarial, sau **independent cu drept de libera practica**, potrivit dispozitiilor prezentei legi si ale altor reglementari si acte normative in vigoare;
 - b) in sectorul public, in care psihologii au, dupa caz, statutul de functionar public, cadru didactic si alte functii, potrivit prevederilor legilor speciale si regulamentelor sau statutelor institutiei respective.”
- Art. 23 din Legea 213/2004:
 - “Colegiul Psihologilor din Romania, denumit in continuare Colegiu, este o organizatie profesionala, cu personalitate juridica, de drept privat, apolitica, autonoma si independenta, de interes public, cu patrimoniu si buget proprii. **Colegiul are rolul de a reprezenta si de a ocroti la nivel national si international interesele profesiei de psiholog cu drept de libera practica.... (3) Colegiul se constituie din totalitatea psihologilor cu drept de libera practica din Romania.”**

Așadar, prin titlu și conținut, legea se referă doar la acei psihologi care practică profesia în regim de liberă practică, nu la toți psihologii. Ca atare, inițiativa CPR este o ilegalitate gravă; ea aduce prejudicii majore prestigiului social al profesiei de psiholog și calității actului psihologic.

A doua, că CPR încearcă, fără cadrul legal, să privatizeze profesia de psiholog, deși prin Hotărârea de Guvern (HG) 788/2005 competențele psihologilor se obțin prin programe universitare (licență, masterat sau doctorat) ȘI – NU SAU – prin programe de formare complementară. Așadar, programele de formare complementară nu se pot substitui/echivala programelor universitare de master.

- Art. 20 din HG 788/2005:
 - “Competențele psihologilor se obțin prin programe universitare la nivel de licență, masterat sau doctorat **și** prin programe de formare complementară organizate în condițiile stabilite prin prezentele norme.”

În concluzie, atenționăm CPR să-și re-dimensioneze activitățile în limitele legalității, să ia măsuri în sprijinul comunității psihologilor, nu împotriva lor, iar psihologilor din țară le recomandăm ferm să nu accepte astfel de practici medievale de subordonare, care sunt în afara cadrului legal și care marchează negativ profesia.

Prof. univ. dr. Mircea Miclea
Universitatea Babeș-Bolyai
Președintele Asociației Psihologilor din România